بایدن انفجار فرودگاه کابل را «بدترین اتفاق ممکن» توصیف کرده بود

نیویورک‌تایمز براساس روایت شاهدان عینی نوشت، رئیس‌جمهوری آمریکا در واکنش به خبر وقوع بمب‌گذاری انتحاری ۲۶ اوت در فرودگاه کابل، گفت: بدترین اتفاق ممکن رخ داد. به گزارش ایسنا، به نقل از پایگاه خبری بیزنس اینسایدر، جو بایدن، رئیس جمهوری آمریکا پس از شنیدن خبر بمب‌گذاری انتحاری داعش خراسان در نزدیکی فرودگاه کابل، در نشست «اتاق وضعیت» کاخ سفید، چهره در هم کشیده و گفت: بدترین چیزی که ممکن بود اتفاق بیفتد، اتفاق افتاده است.

در این بمبگذاری انتحاری که در بحبوحه خروج پر هرج‌ومرج آمریکا از افغانستان اتفاق افتاد و «شاخه خراسان گروه تروریستی داعش» مسئولیت آن را بر عهده گرفت، ۱۳ آمریکایی و ۱۷۰ افغان جان خود را از دست دادند. این «مرگبارترین روز ارتش آمریکا» در ۱۰ سال گذشته بود. این رخداد مرگبار، انتقادات علیه عملکرد دولت بایدن در خروج از افغانستان را، که پنج روز پس از این فاجعه به پایان رسید، تشدید کرد. در نتیجه، آمریکا در روزهای پس از انفجار سعی کرد با حملات پهپادی، اقدامی متقابل انجام دهد؛ اما واشنگتن در اقدامات «تلافی‌جویانه» خود، اشتباهاً یک امدادگر را هدف قرار داده و منجر به کشته شدن ۱۰ غیر نظامی، از جمله ۷ کودک شد. دولت بایدن به ناچار به این اشتباه اقرار و عذرخواهی کرد؛ اقدامی که به دنبال اجرای چنین حملاتی، حتی زمانی که پای تلفات غیرنظامی در میان باشد، اقدامی بی‌سابقه به شمار می‌رفت.

آقای جبلی! صراحت بیشتری داشته باشید

یک بار برای همیشه تکلیف ۹۰ را مشخص کنید

آفتاب یزد - رضا بردستانی: مرادِ «سعدی» - که روانش شاد باد - از این بیت که می‌سراید: «به راه بادیه رفتن به از نشستن باطل/// که‌گر مراد نیابم به قدر وسع بکوشم»، آن بوده که لابد باید قدمی برداشت و «جُربزه» ای نشان داد تا در وقت نکوهیده شدن، کار، ناکرده به زبانِ قاصر؛ مبتلا نشود که لااقل بتوان گفت تلاش کردیم و نشد!

این روزها که دولت دارد تلاش می‌کند مردم را «متقاعد» کند قدمی برداشته یا در حالِ برداشتن است، و مردم که نمی‌خواهند بدونِ «راستی آزمایی» «بپذیرند» حتی اگر «باور» نکنند، رسانه‌ی ملیَ گاهی به نعل و گاهی به میخ زنان، نه میانه‌ی این و آن که میانه‌ی حیرانی را گرفته (!) از آن جهت که دست آخر نمی‌توان فهمید، رسانه‌ای با آن عظمت در وسعتِ مکانی و وسعتِ دارندگی، با مردم است یا با حاکمیت؟! که مردم می‌گویند سنبه‌ی حاکمیت پرزورتر است و رسانه می‌گوید؛ دلش با مردم!

نه از کلام مردم که از رنگ رخساره‌ی آنان می‌توان فهمید؛ بالاخره میزان و اَندازه‌ی همراه بودگیِ رسانه‌ی ملی با مردم نه سریال‌های تکراری «آی فیلم» و نه بخش‌های پُرتعداد خبری که ملاک سنجش؛ اخبار ۲۰ و ۳۰ است که اگر رخدادهای دست به دست شده در شبکه‌های اجتماعی و فضای مجازی و به تصویر کشیدنِ برشی بدونِ تعارف از رنج‌هایی که می‌بینند و همراهی‌هایی که نمی‌بینند، فقط اگرَ نظائیرِ این گونه مطالبات بر صفحه‌ی شیشه‌ای عیان شد، صدا و سیما می‌شود «قهرمان مردم» و اگر سانسور یا سرِ هم‌بندی شد، رسانه‌ی ملی در کسری از ثانیه می‌شود: «رسانه‌ی میلی!» با این توضیح که، مردم به طور قطع از فراز و فرودها و گیر و گرفت‌ها و محدودیت‌ها با خبر بوده و به همین علت است که، ملاک سنجش می‌شود چگونگیِ بازتاب رخدادهای اجتماعی، سیاسی، فرهنگی و اقتصادی.

روزگاری، در میانه‌ی همه‌ی نارضایتی ها، ۹۰ و عادل فردوسی‌پور، دوشنبه‌ها و بامداد سه شنبه را میهمانِ مردمانی بودند که تا مغزِ استخوان پُر شده بودند از حرف‌ها و خشم‌های فروخورده و چه بسا فوتبالی هم نبودند اما ۹۰ شده بود میزان کننده و همین که می‌دیدند چطور بدون پرده پوشی، اشتباهاتِ داوری نه یک بار که بارها به نمایش در می‌آید، از فردای ۹۰ و نغز بازی‌های عادل فردوسی‌پور، از نو و این بار با امیدی روشن‌تر گام در بیرون خانه می‌گذاشتند گویی سه شنبه‌ی هر هفته، آغاز یک انتهای دیگر بود برای مردمی که صدایِ‌شان را نمی‌شنیدند.

اصلاً فرض را بر این می‌نهیم که «عادل» و «۹۰» از وقتی جدی شد که «سی. دی» های «۹۰سیاسی» بین مردم رواج پیدا کرد و اندکی بعد؛ «۹۰اقتصادی» و «۹۰فرهنگی» و... و این یعنی «۹۰» نه یک برنامه و یک عدد و یک هیجان که یک نماد شده بود برای به رخ کشیدن بی‌مسئولیتی‌ها و سوءمدیریت‌ها و حق، ناحق شدگی‌ها با این تفاوت که روی خط کسی نبود که توضیح دهد و «عادل» با قانع نشدن به مخاطب حالی کند که حق با مردم است!

■ مسئله فقط عادل نیست، دغدغه فقط ۹۰ نیست!

این روزها و همه‌ی هفته‌هایی که از سکانداریِ «پیمان جبلی» در «جام جم» گذشته، اندکی نگاه ها، این بار - کمی تا قسمتی - امیدوارانه‌تر به رسانه‌ی ملی، میل پیدا کرده است. جامعه می‌خواهد یکی از جنسِ رسانه و اطلاع‌رسانی را در ایجاد تغییرات و تن در دادن به ساختارشکنی ها، به اصطلاح محک بزند. جبلی که مثل مجلس یازدهم و دولتِ سیزدهم از «خوزستان» آغاز کرد که این روزها مُد شده است (!)، دقیقاً مثل دولت سیزدهم و مجلس یازدهم با یک وعده‌ی درشت اما به غایت لرزان آغاز کرد: «با عادل فردوسی‌پور مشکلی نداریم!» اندکی بعد روزنامه‌ای هر دوشنبه با این تیتر که: «عادل این هفته به استودیوی اختصاصی ۹۰ باز می‌گردد یا نه؟!» به جبلی و اتاقِ فکرِ او گوشزد کرد؛ دارید خَراب می‌کنید... اعتماد نصفه و نیمه‌ی مردم را، فرصتِ بادآورده به تیمی که جدید آمده و لابد باید

همین یک کار را درست انجام داده اند، مسئولان را می گویم؛ سوزاندنِ فرصت‌ها و تبدیلِ فرصت‌ها به تهدیدها. روزگاری ۹۰ و عادل فردوسی‌پور، پلی بود بین مردم و رسانه‌ی ملی که ناگهان صاعقه‌ای بدیمن به گونه‌ای این پل را ویران کرد که عقلا همچنان در چرایی آن مانده اند. خیال می‌کردیم این صاعقه زدگی خیلی زود ترمیم می‌شود ولی نشد. این روزها که به بهانه یا بهانه‌هایی از جبلی خواسته می‌شود که تکلیفِ عادل و ۹۰ را روشن کند از او خواسته‌ایم ماهی یک بار بشود ۲۰ و ۳۰ شجاع و تصمیماتی بگیرد که مردم باور کنند این آیند و روندها بی‌ثمر نیست. گوشزد کرده‌ایم که مردم در حال عبور از عادل و ۹۰ هستند یعنی دارند پا می‌گذارند روی دل و خواسته‌شان شاید دیگر خواسته های‌شان جدی گرفته شود و این یعنی عادل و ۹۰ که روزگاری نماد و المان حق خواهی و افشاگری بود دیگر آن کارکردهایی که در اذهان باقی ماند را دارا نیست!

تغییراتی ایجاد کند!

شاید جبلی و دوستانِ او فکر کنند با بازگشتِ عادل و نود، درخواست‌ها و توقع از رسانه‌ی ملی، به یک باره فروکش خواهد کرد، که شاید اگر بازگشتنِ عادل و ۹۰ تا این اندازه به طول نیانجامیده بود؛ حتماً اما، با عادتِ مردم به نگریستن به جای خالیِ عادل، حالا با بازگشتِ عادل هم ممکن است لبخندی از دور نیز خودنمایی نکند، درست مثل خیلی از دیر شده ها... مثلاً برجام که مردم به گونه‌ای از کنارش می‌گذرند که احساسِ غریبه بودن، تنها تحلیلِ این نوع برخورد مردم با اصلی‌ترین پرونده‌ی ایران در سطح بین المَلَلی است، و این پیامی آشکار به بخش‌های مختلف رسانه‌ی ملی است که اگر پرده از چرایی گرانی‌ها برنداشتند یا سری به نُه توی گرانفروختن‌ها نزدند مردم با عادل و ۹۰ نیز قهر خواهند کرد مثل قهر کردن با بسیاری از چهره‌هایی که روزگاری محبوب بودند و حالا دیگر نیستند!

این جا است که باید تأکید کرد؛ مردم، عادل و ۹۰ را دوست دارند اما توقع از رسانه‌ی ملی به قدری بالا رفته که بازگشتِ عادل و ۹۰ در چشم مردم دیگر بزرگ نیست با این توضیح که برخی اوقات، توقع آن چنان بالا می‌رود که تبدیل می‌شود به توقع نداشتن؛ وضعیتی به غایت گنگ که استیصال می‌آفریند.

■ ۲۰ و ۳۰ همچنان متفاوت و شجاع

فراز و فرود و بالا و پایین شدن‌های ۲۰ و ۳۰ طیِ این سال‌ها کم نبوده اما هنوز هم ۲۰ و ۳۰ یک معیار و محک است برایِ پذیرش و عدم پذیرشِ رسانه‌ی ملی، یعنی کافی است این بخش خبریِ همچنان پرطرفدار و همیشه پر حرف و حدیث، باز گردد به ذات و چارچوب‌های واقعیِ خود، جامعه با خیالی آسوده‌تر گام بر می‌دارد برای مطالبه گری.

گاهی خیال می‌کنیم اگر ۲۰ و ۳۰ و بسیاری از بخش‌های خبری و تحلیلی رسانه‌ی ملی دست از محافظه کاری و سرِ هم‌بندی کردن برمی‌داشتند اساساً خیلی از سر و صداها این‌گونه روانه‌ی شبکه‌های خبری بین المللی و فضای مجازی، بدونِ برخورداری از تردیدها و به‌هم‌ریختگی‌ها نمی‌شد هرچند این روزها، اصلِ بازتابِ مثلا اعتراضات اصفهان از ۲۰ و ۳۰ نیز مردم را راضی کرده است.

خلاصه‌تر این که، مردم، ترجیح می‌دهند صدای‌شان شنیده شود و مشکلات‌شان دیده، حتی اگر قدمی برداشته نشود و گرهی گشوده نگردد، اما طی این سال ها، نه تنها صدای مردم، مشکلات مردم و حرف‌های درستِ منتقدین شنیده نشد که گاهی با وارونه نمایی، برخی که خود «به وجود آورنده‌ی وضع موجود» بودند در جای طلبکار نشستند و مردم شدند ناسپاس و قدرناشناس و همین قدر بی‌درایتی برای به راه افتادنِ غائله‌ی اصفهان کافی است.

■ آقای جبلی؛ به اندازه ۲۰ و ۳۰ شجاعت به خرج دهید!

سخن به درازا کشید اما در خلاصه‌ترین شکل ممکن باید گفت: این که چرا از میان آن همه نام و شخصیت، قرعه به نام پیمان جبلی زده شد و یا این که اساساً پیمان جبلی بر چه اساسی این صندلی داغ‌تر از داغ را پذیرفت، به کناری می‌نهیم و می‌رویم سراغ اصل مطلب که؛ وعده‌ی آمدنِ عادل و ۹۰ دادن شیرین است اما اینِ وعده اگر به سر نرسد حتماً «برِ تلخ» خواهد داشت به این توضیح که روزی می‌رسد که مردم نه تنها آمدنِ عادل و ۹۰ خرسندشان نمی‌کند که چه بسا قیدِ او را بزنند تا ناگهان رسانه‌ی ملی خود را «خلع سلاح» در میانه‌ی بی‌توجهی بیابد.

خودِ پیمان جبلی هم به خوبی دریافته که بازگشت عادل و ۹۰ اگرچه برای مردم مهم است اما دغدغه‌ی اصلی نیست پس از همین جا می‌توان به یک نتیجه‌ی آنی رسید و آن از دست دادنِ فرصت‌ها است به نحوی که فرصت بعد بی‌خاصیت شدن راهی خط تولیدِ تهدید نیز می‌شود.

حالا پیمانِ جبلی است و یک سازمان عریض و طویل و انبوهی از مطالبه‌هایی که بر زمین مانده، آن هم مطالبه‌هایی که دیگر مطالبه نیست یک نماد و المان است برای آزمودن که به این و آن استان‌ها رفتن و هزار وعده‌ی شیرین دادن به چه سرانجامی منتهی خواهد شد اما جبلی باید ماهی یک بار لباس محافظه کاری از تن به در کند و شبیه شجاع شدن‌های گاه و بیگاه ۲۰ و ۳۰، از خود شجاعت نشان دهد که ریشه‌ی خیلی از نارضایتی‌ها و گلایه مندی ها، دور هم نشستن‌ها در استودیوهای گرانقیمت و گفتن حرف‌هایی است که یا مردم آن را نمی‌فهمند یا مردم آن را نمی‌خواهند.

پیمان جبلی درست گفت که عادل و ۹۰ سرمایه است برای رسانه‌ی ملی، اما فقط گفت تا این سرمایه و فرصت تبدیل به دغدغه‌ی دستِ چندم مردمی شود که روزگاری حاضر بودند خیلی از ناملایمات را به جان بخرند اما عادل و ۹۰ باشد. حالا و بعد از سپری شدنِ مدت زمانی از آمدن پیمان جبلی، او نیز متوجه شده است که فرصت‌ها را سوزانده‌ایم و این تنها کاری است که مسئولان آن را به احسن وجه انجام داده اند، حالا جبلی باید تصمیم بگیرد ماهی یک بار ۲۰ و ۳۰ شجاع باشد یا ۲۹ روز ۲۰ و ۳۰ باری به هرجهت و مصلحت اندیش به نفع صاحبانِ قدرت!

آمریکا

آمریکا در رقابت تسلیحات مافوق صوت با چین است

همچنان که پکن و واشنگتن به آزمایش و تولید هر چه بیشتر تسلیحات نسل جدید مافوق صوت مشغولند، مقام ارشد غیرنظامی نیروی هوایی ارتش آمریکا اظهار کرد که این کشور و چین درگیر یک مسابقه تسلیحاتی بر سر تولید مرگبارترین سلاح‌های مافوق صوت هستند. به گزارش ایسنا، فرانک کندال، به اصطلاح وزیر نیروی هوایی ارتش آمریکا در مصاحبه‌ای با خبرگزاری رویترز از محل دفترش در پنتاگون گفت: یک مسابقه تسلیحاتی وجود دارد که لزوماً بر سر افزایش تعداد نیست، بلکه بر سر افزایش کیفیت است. این مسابقه تسلیحاتی مدتی است که وجود داشته است. چینی‌ها به شدت در آن شرکت داشته‌اند. ماه اکتبر، ژنرال مارک میلی، افسر ارشد ارتش آمریکا، یک آزمایش تسلیحات مافوق صوت از سوی چین را که به گفته کارشناسان نظامی، ظاهرا نشان‌دهنده تلاش پکن برای دستیابی به سیستمی با قابلیت گردش مدار زمین و فرار از سامانه‌های دفاع موشکی آمریکا بوده را تایید کرد. سال جاری میلادی، پنتاگون چندین مورد آزمایش تسلیحات مافوق صوت را با سطوح مختلف موفقیت اجرا کرده است. در ماه اکتبر، نیروی دریایی آمریکا یک موتور بوستر موشکی را که ظاهرا برای پیشرانی پرتابگر حامل یک سلاح مافوق صوت در ارتفاع استفاده می‌شود، با موفقیت آزمایش کرد. سلاح‌های مافوق صوت با سرعت‌هایی بیش از پنج برابر سرعت صوت یا حدود ۶۲۰۰ کیلومتر بر ساعت در سطح فوقانی جو زمین حرکت می‌کنند. کندال خاطرنشان کرد، در حالی که ارتش آمریکا بودجه خود را بر عراق و افغانستان متمرکز کرد، از تمرکزش بر سلاح‌های مافوق صوت کاست. او گفت: این به این معنا نیست که ما هیچ کاری (در این حوزه) انجام نداده‌ایم، بلکه به این معنی است که به اندازه کافی انجام نداده‌ایم.

این مقام آمریکایی امیدوار است که با رفتن پنتاگون به سمت چرخه بودجه سالانه ۲۰۲۳ و با کنار گذاشتن سیستم‌های قدیمی‌تر و گران‌قیمت‌تر به نفع ورود سیستم‌های جدید، از جمله با پیشبرد برنامه‌های توسعه تسلیحات مافوق صوت، بودجه بیشتری کسب کند. کندال اظهار کرد: من عاشق هواپیمای A-۱۰ هستم. مدل C-۱۳۰ هم یک هواپیمای فوق‌العاده است که توانمندی و تاثیر زیادی در بسیاری از ماموریت‌ها داشته است. هواپیماهای MQ-۹ هم در زمینه مبارزه با تروریسم و امور دیگر بسیار موثر بوده‌اند. آن‌ها هنوز هم مفید هستند، اما هیچ یک از این چیزها چین را نمی‌ترسانند. به گزارش رویترز، این در حالی است که پیمانکاران دفاعی امیدوارند که در این روندگذار به سمت تسلیحات مافوق صوت نه فقط با ساخت آن‌ها بلکه همچنین با توسعه مکانیسم‌های جدیدی تشخیص و غلبه، سرمایه‌گذاری کنند. رئیس بخش تحقیق و توسعه پنتاگون گفت، این وزارتخانه از پیمانکاران دفاعی می‌خواهد که هزینه نهایی تولید تسلیحات مافوق صوت را همچنان که نسل بعدی این موشک‌های فوق سریع در حال توسعه طبق برآوردهای فعلی ده‌ها میلیون برای هر واحد هزینه دارند، کاهش دهند.

روسیه

پوتین:

دارایی‌های افغانستان باید آزاد شود، طالبان سلاح نمی‌خرد

ولادیمیر پوتین گفته است که طالبان میلیاردها دلار تسلیحات دارد که از دولت قبلی افغانستان و آمریکا باقی مانده است؛ به گفته او، آن‌ها نیازی به خرید بیشتر تسلیحات ندارند و بنابراین دارایی‌های افغانستان باید آزاد شود. به گزارش ایسنا، به نقل از پایگاه خامه پرس، ولادیمیر پوتین، رئیس جمهوری روسیه در اتحادیه اقتصادی در مسکو اظهار کرد که طالبان به شدت به آن دارایی‌ها برای رسیدگی به بحران بشردوستانه، خرید دارو و حمایت از کودکان افغان احتیاج دارد.

پوتین در حال حاضر به کشورها و نهادهای بین‌المللی پیوسته که از غرب خواسته‌اند تا بودجه ۹ میلیارد دلاری افغانستان را برای کمک برای بحران بشردوستانه آزاد کند. رئیس جمهوری روسیه از «بانک‌های غربی» به خصوص «بانک‌های آمریکایی» خواسته است تا این بودجه را برای کمک‌های بشردوستانه آزاد کنند. پوتین افزود: افغانستان در حال ورود به یک موقعیت وخیم است. اکنون وقت تشویق طالبان نیست اما این کار قسمتی از کنترل شرایط افغانستان است. همچنین پوتین، متحدان غربی را به جرم اینکه از افغانستان «درس نمی‌گیرند» و «اشتباهات تکراری گذشته» را در سایر قسمت‌های جهان تکرار می‌کند، متهم کرد.

زاخاروا:

تحریم‌های آمریکا، نشان‌دهنده ضعف واشنگتن است

سخنگوی وزارت خارجه روسیه، گفت، توسل آمریکا به تحریم، برای اعمال فشار بر مسکو، نشان از ضعف واشنگتن دارد.

به گزارش ایسنا، به نقل از خبرگزاری تاس، این سخنان ماریا زاخاروا، سخنگوی وزارت خارجه روسیه، در واکنش به بیانیه جن ساکی، سخنگوی کاخ سفید در روز سه‌شنبه، مطرح شد. آمریکا، پس از مشورت با شرکای اروپایی‌اش در مورد تحریم‌های احتمالی علیه مسکو به دلیل وضعیت موجود در مرز اوکراین و روسیه، دراین بیانیه گفته بود که واشنگتن «همیشه آماده هر اقدامی» هست.

زاخاروا گفت: «ما نیز آماده هستیم. روسیه خوب می‌داند که در پس چنین رویکردی چه نهفته است: ناتوانی در بکارگیری روش‌های قانونی در حفظ «مبارزات رقابتی»؛ البته این آمریکاست که آن را چنین می‌نامد، اما ما آن را «رقابت سالم» می‌دانیم. ما می‌دانیم که این یکی از ابزارهای آن‌ها برای پیاده‌سازی سیاست‌های خارجی‌شان بوده و می‌فهمیم که این کار، نشان‌دهنده ضعف آمریکاست؛ آن‌ها نیز باید این را درک کنند.

سخنگوی وزارت خارجه روسیه هم‌چنین اوکراین را به اعزام نیمی از نیروهایش به دونباس (شرق اوکراین) متهم کرد. وی همچنین میانجی‌گری ترکیه میان اوکراین و روسیه بر سر دونباس را غیرممکن دانست، چرا که به گفته این سخنگو، مسکو اصلا طرف این دعوا نیست. زاخاروا اوکراین را به اعزام ۱۲۵ هزار نفر از سربازان ارتش خود به دونباس متهم کرد. دونباس منطقه‌ای در شرق اوکراین و شاهد درگیری دولت این کشور با جدایی‌طلبان تحت حمایت روسیه است.

روسیه نسبت به مقاصد اوکراین، ابراز نگرانی کرده و این در حالی است که تنش‌های مسکو و کی‌یف بر سر نگرانی غرب از «حمله مجدد» روسیه به اوکراین، بالا گرفته است؛ اما روسیه این ابراز نگرانی غرب را اقدامی برای ایجاد رعب و وحشت خوانده است. همچنین به گزارش خبرگزاری تاس، زاخاروا با اشاره به اعلام آمادگی رجب طیب اردوغان، رئیس جمهوری ترکیه برای میانجی‌گری بین مسکو و کی‌یف در مناقشه دو کشور در شرق اوکراین، گفت که مداخله ترکیه در این مسئله، امکان‌پذیر نیست. سخنگوی وزارت خارجه روسیه اظهار داشت که مسکو طرف دعوای مذکور نیست و کی‌یف، دونتسک و لوهانسک را طرفین این دعوا دانست.

او گفت: «ما از ترکیه، و خصوصاً شخص اردوغان به خاطر تلاش‌هایش برای حل و فصل مناقشات داخلی اوکراین، سپاسگزاریم، اما بهترین اقدام برای نیل به این هدف، تشویق مقامات اوکراین به این است که از نقشه‌های جنگ‌طلبانه خود در دونباس دست کشیده و نسبت به پیاده‌سازی «توافق مینسک» از طریق گفت‌وگوی مستقیم با نمایندگان دونتسک و لوهانسک، اقدام نمایند.

اکثر آمریکایی‌ها چین را «تهدید شماره ۱» برای کشورشان می‌دانند

براساس نتایج نظرسنجی جدید موسسه رونالد ریگان، اکثر آمریکایی‌ها، چین و نه روسیه یا هر کشور دیگری را به عنوان «بزرگ‌ترین تهدید فعلی» پیش روی کشورشان می‌دانند و همچنین اکثریت حامیان هر دو حزب اصلی آمریکا، نگران احتمال درگیر شدن دو کشور در جنگ هستند. به گزارش ایسنا، به نقل از بیزنس اینسایدر، این نظرسنجی به عنوان بخشی از «مطالعه دفاع ملی ریگان» برای سال جاری میلادی انجام شده و موسسه مذکور نتایج را با دیدگاه آمریکایی‌ها به موضوعات مختلف در سال ۲۰۱۸ مقایسه کرده است. این موسسه در گزارشی تصریح کرده است: «برای اولین بار در تاریخ این مطالعه ما، اکثریت مردم آمریکا یک کشور را به عنوان بزرگترین تهدیدی که آمریکا با آن مواجه است شناسایی کرده‌اند؛ چین. ۵۲ درصد از آمریکایی‌ها در پاسخ به این سوال که کدام کشور را بزرگترین تهدید برای آمریکا می‌بینند، چین را نام می‌برند. در حالی که تنها ۱۴ درصد به نام روسیه اشاره داشتند.» در مقابل اما در سال ۲۰۱۸ تنها ۲۱ درصد آمریکایی‌ها، چین را به عنوان «بزرگترین تهدید» برگزیدند، در حالی که ۳۰ درصد آن‌ها در آن سال روسیه را «تهدید» دانستند.

در نظرسنجی سال ۲۰۲۱، چین انتخاب اول اکثریت اعضای هر دو حزب بود، زیرا ۴۴ درصد از دموکرات‌ها و ۶۴ درصد جمهوری‌خواهان آن را «بزرگ‌ترین تهدید» می‌دانستند. نتیجه مربوط به دموکرات‌ها افزایش شدیدی را نشان داده، در حالی که تنها ۲۰ درصد از پاسخ‌دهندگان وابسته به این حزب، در فوریه سال جاری میلادی، چین را به عنوان «بزرگترین تهدید» نام بردند. در گزارش این موسسه آمده است آمریکایی‌ها «شروع به درک ماهیت چند وجهی چالش چین کرده‌اند» و به درصدهای نسبتا برابر حاصل شده در قبال نظر آمریکایی‌ها در خصوص بزرگترین جنبه نگران‌کننده چین اشاره کرد. از میان شرکت‌کنندگان در این نظرسنجی، ۲۰ درصد فعالیت‌های تجاری و اقتصادی چین، ۱۹ درصد توسعه ارتش چین و ۱۷ درصد موارد نقض حقوق بشر را گفتند. دموکرات‌ها و جمهوری‌خواهان به طور یکسان عامل اقتصادی را به عنوان نگرانی شماره یک در قبال چین برگزیدند، در حالی که جمهوری‌خواهان ارتش چین را در رده دوم عامل‌های نگرانی در قبال چین و دموکرات‌ها هم نقض حقوق بشر را به عنوان نگرانی دوم انتخاب کردند. این نگرانی‌ها با ترس از درگیری نظامی احتمالی بین آمریکا و چین همراه شدند، همچنان که ۷۱ درصد از آمریکایی‌ها گفتند که نگران این جنگ احتمالی هستند. اکثریت شرکت‌کنندگان وابسته به هر دو حزب اصلی در این ترس اشتراک نظر داشتند و ۶۶ درصد دموکرات‌ها و ۷۹ درصد جمهوری‌خواهان با آن موافق بودند. اخیراً، مایکل سکورا، یکی از مقامات دولت اسبق ریگان، به شبکه فاکس نیوز گفت، معتقد است آمریکا صرف‌نظر از اینکه چقدر برای تحقیق و توسعه هزینه کند، نمی‌تواند از نظر فناوری به چین برسد مگر این که دولت بایدن یک استراتژی ملی متفاوت را در حوزه تکنولوژی اتخاذ کند. او گفت که در حال حاضر آمریکا از برنامه‌ریزی دارایی محور استفاده می‌کند که به گفته او در این جمله خلاصه می‌شود: «ما بیشتر از آن‌ها پول خرج خواهیم کرد.» سکورا اضافه کرد: این دقیقا چیزی است که چین می‌خواهد. در عوض، این مقام سابق آژانس اطلاعات دفاعی آمریکا گفت که کشورش باید از برنامه‌ریزی فناوری محور استفاده کند؛ چیزی که کشورهایی مانند چین، روسیه، ژاپن و هند از آن برای رشد با سرعتی شگفت‌انگیز استفاده کرده‌اند. در آستانه برگزاری بازی‌های المپیک زمستانی چین، اکثریت پاسخگویان خواهان تحریم تجاری چین شدند که به موجب آن شرکت‌های آمریکایی از حمایت مالی یا تبلیغاتی خودداری می‌کنند. نزدیک به نیمی از آن‌ها معادل ۴۷ درصد از تحریم کامل حمایت کردند.

لهستان دسترسی خبریه‌ها و رسانه‌ها به مرز بلاروس را محدود کرد

رئیس جمهوری لهستان لایحه مربوط به محدودسازی دسترسی خبریه‌ها و خبرنگاران به مرز با بلاروس را امضا کرده است. به گزارش ایسنا، به نقل از خبرگزاری رویترز، این لایحه در حالی به قانون تبدیل شد که بلاروس و لهستان با بحران مهاجرتی شدیدی روبرو شده‌اند. همچنین این قانون ضربه‌ای بر پیکره احزاب اپوزیسیون لهستان است که حامی دسترسی نامحدود رسانه‌ای بودند. بر اساس وضعیت اضطراری اعلام شده در مرز لهستان و بلاروس در سپتامبر ۲۰۲۱، دسترسی رسانه‌ها و خبریه‌های کمک‌رسان به طور کامل ممنوع شد. اپوزیسیون می‌گوید، این ممنوعیت با هدف لاپوشانی سوءاستفاده‌های حقوق بشری است. دولت ورشو می‌گوید که این محدودیت‌ها به دلایل امنیتی برای آن ضروری هستند. بر اساس قوانین جدید، وزیر کشور لهستان می‌تواند دسترسی محدود به منطقه مرزی را پس از رایزنی با حفاظت مرزی اعمال کند. خبرنگاران و گروه‌های غیردولتی نیز ممکن است با دستور مستقیم از سوی روسای حفاظت مرزی وارد منطقه شوند. «ماریوش کامینسکی»، وزیر کشور لهستان روز شنبه گفته بود که ممنوعیت موقت برای ورود به مناطق مرزی با بلاروس را صادر می‌کند. اتحادیه اروپا، دولت مینسک را به برنامه‌ریزی و سازماندهی بحران مهاجرتی در مرز به عنوان تلافی تحریم‌های وضع شده علیه این کشور متهم کرده است. الکساندر لوکاشنکو، رئیس جمهوری بلاروس نیز اتحادیه اروپا را به تحریک عمدی بحران انسانی متهم می‌کند. بازرس حقوق بشر لهستان نیز این قانون جدید را نقد کرده و گفته که این قانون به وزیر کشور اجازه می‌دهد تا آزادی تحرکات و دسترسی به اطلاعات را درباره آنچه که در مرز اتفاق می‌افتد، محدود کند. اوضاع در مرز بین لهستان عضو اتحادیه اروپا و بلاروس از اواسط نوامبر ۲۰۲۱ و همزمان با درگیری بین نیروهای امنیتی لهستان و مهاجران متشنج است و هنوز تلاش‌هایی شبانه از سوی گروه‌هایی صورت می‌گیرد که تلاش می‌کنند تا از سیم خاردارها عبور کنند. نیروهای امنیتی علیه مهاجرانی که به سوی آن‌ها سنگ پرتاب می‌کردند، از آب پرفشار استفاده کردند. گارد مرزی لهستان گفته که ۱۳۴ مورد تلاش برای عبور از مرز بلاروس در روز دوشنبه ثبت کرده است.

مفقودی

مدرک فارغ التحصیلی اینجانب الهام السادات آوایی فرزندسید محمود به شماره شناسنامه۳۰۷۳ صادره ازتهران درمقطع کارشناسی رشته زبان و ادبیات فارسی صادره از واحد دانشگاهی تهران مرکزی باشماره ۶۱۹۷۲ تاریخ ۱۳۷۷/۱۲/۱۵مفقودگردیده است.
از یابنده تقاضا میشود اصل مدرک را به دانشگاه آزاداسلامی واحدتهران مرکزی به نشانی: تهران-خ آزادی-خ اسکندر شمالی-خ فرصت شیرازی-پلاک۱۳۶صندوق پستی۱۳۱۸۵۷۶۸ارسال نماید.

مفقودی

برگ سبز و برگ کمپانی خودرو پژو ۲۰۶ مدل ۱۳۹۹ به ش شاسی: NAAP۱۳FErL J ۰۴۴۰۰۷ و ش موتور: ۱۶۶B۰۰۴۱۶۳۸ و ش پلاک: ۸۸ ایران ۵۵۴ م ۴۵ مفقود گردیده و فاقد اعتبار میباشد.

مفقودی

شرکت محترم آتی ساز، اصل دفترچه قرارداد به شماره ۴۱۱۲ مورخ ۸۲/۱۰/۰۴ و انبار شماره ۴۲۲۰ موضوع الحاقیه شماره ۱۱۷۲۵-۸۳ شماره ردیف فرم انتقال ۷۶۵ مربوط به آپارتمان واحد ۲ طبقه ۱۱ بلوک ۴ مجتمع کوثر واقع در بلوار ارتش جنب فروشگاه پرنیان، متعلق به مرحوم فاطمه شهناز جلیلیان شیرازی به شماره شناسنامه ۹۲۵ فرزند علی محمد، مفقود شده و وراث حین فوت آن مرحوم بنابر گواهی حصر وراثت به شماره ۱۴۰۰۹۱۳۹۰۰۰۶۲۲۷۶۰ تقاضای صدور المثنی اصل دفترچه قرارداد فوق الذکر را دارند، لذا این دفترچه از اعتبار ساقط و چنانچه هرکس از دفترچه اطلاعی دارد یا ادعایی در مورد آپارتمان موضوع قرارداد فوق دارد ظرف دو روز به دفتر حقوقی آتی ساز واقع در شهرک غرب، میدان صنعت تقاطع خیابان خوردین و هرمزان مراجعه کند در غیر این صورت برابر ضوابط مقرر اقدام می‌گردد.

آگهی سازمان آب

اینجانب علی سلیمان آبادی مالک ملک به آدرس تهران جاده خاوران عباس آباد علاقبند میدان وحدت کمربندی پلاک۵۴ متقاضی تعیین بستر ورودخانه/مسیل/نهر/در داخل و مجاورت پلاک ثبتی فوق‌الذکر میباشد وحسب اعلام امور آب شهری ری براساس ضوابط و مقررات جاری تعیین بستر حریم منوت به مراجعه کلیه مالکین مشاعی در امور آب و تشکیل پرونده میباشد لذا از کلیه مالکین مشاعی تقاضامیشودبادردست داشتن مدارک مالکیت خود ظرف مدت۱۰روز از انتشار آگهی به امور آب شهر ری واقع در خیابان قم خیابان بغدادی نبش کوچه آزادان مراجعه نمایند بدیهی ازعدم مراجعه مالکین مشاعی در فرجه مقرر فوق الذکر اقدامات شرکت آب منطقه‌ای تهران (امورمنابع آب شهری) درخصوص بستر و حریم اعلامی برای کلیه مالکین مشاعی لازم الرعایه میباشد.